

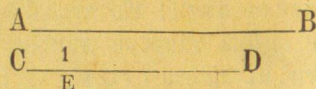
лимъ точно отношението на двѣ линии, нѣ можемъ да го опрѣдѣлимъ съ приблизителна точностъ. Нека кажемъ, напр, че трѣба да се опрѣдѣли отношението на линиитѣ АВ и CD съ

точностъ  $\frac{1}{100}$ , т. е. да го изразимъ чрѣзъ десетична дробь

съ два десетични знакове. Затова раздѣляме по малката ли-

ния CD на 100 равни части (зада-

ча 42), нека CE бжде една отъ тѣзи части, така щото  $CD=100CE$ . Нека кажемъ, че CE се отмѣри по АВ 134 пжти съ нѣкой остатъкъ, така щото  $AB > 134CE$  и  $AB < 135CE$ .



Чер. 76.

Отъ тука слѣдва, че дробьта  $\frac{134}{100}$  или 1,34 е по-малка отъ

отношението  $\frac{AB}{CD}$ , нѣ дробьта  $\frac{135}{100}$  или 1,35 е по-голѣма отъ това отношение. Отъ тука заключаваме, че дробьта 1,34 е

равна на отношението  $\frac{AB}{CD}$  съ точвостъ  $\frac{1}{100}$ .

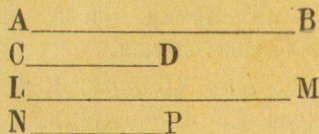
Когато линиитѣ сж съизмѣрими, то отношението имъ се нарича *рационално*, а когато сж несъизмѣрими — *иррационално* \*). Отношението на нѣкоя линия къмъ друга, която е приета за единица, наричаме *дължина* на тази линия.

### Пропорционални линии.

§ 49. Ако четири линии иматъ такова свойство, щото отношението на двѣтѣ отъ тѣхъ да е равно на отношението на другитѣ

двѣ, тогава тѣ се наричатъ *пропорционални*.

Нека АВ, CD, LM и NP (чер. 77) бждатъ четири пропорционални линии, така щото



Чер. 77.

\*) Гърцитѣ различавали два рода величини: *изразими* съ помощта на числата, които сж наричали *λόγος*, и *неизразими* съ помощта на числата, които сж наричали *ἄλογος*. Нѣ *λόγος* има двѣ значения: дума (verbum) и разумъ (ratio). Когато сж прѣвеждали съчиненията на грѣцкитѣ геометрици на латинскій езикъ, прѣводачитѣ, вмѣсто да земагъ *λόγος* въ първата смисль, прѣвели го чрѣзъ ratio; отъ тука сж произлѣзли съвършено несвойственитѣ названия рационални и иррационални.